

for Dommerkornet. Denne Pengeindtægt er nemlig indbefattet med under de 15,000 Rbd., der tilstaaes som Erstatning, og, man har ikke, med Hensyn til denne Pengeindtægt, gjort nogen særegen Beregning, men man er for alle Embeder gaaet den samme Vej for at finde det Erstatningsbeløb, som burde tilstaaes for Dommerkornet, nemlig ved at tage Hensyn til Gaardenes Antal i alle Jurisdictioner, altsaa ogsaa i de Jurisdictioner, hvor Indtægten ikke længere beroede paa Gaardenes Antal men paa en anden Maalestof. Da altsaa Pengebeløbet er taget med, synes det mig, at, hvis virkelig noget Tab opstaaer for de Dommere, som tidligere have havt Pengeindtægt, saa bør de deeltage i Tabet. Der gjælder nemlig for dem ganske det Samme som for de andre; man har ikke tilstaaet fuldstændig Erstatning, og altsaa bør Alle deeltage i Tabet. — Den anden Grund var den, at der vil opstaae Vanskeligheder ved Fordelingen, hvis man vil undtage dem fra Deeltagelse i Tabet, da visse Dommere nyde deels Penge og deels Korn som Indtægt. Jeg gjorde ogsaa opmærksom paa, at i Virkeligheden antager jeg, at man kommer til det samme Resultat. Saavidt jeg nemlig hidtil har kunnet see af den Fordeling, som foreløbig er skeet, ville de Dommere, som tidligere have havt Penge, Intet tabe. Saaledes stiller Sagen sig i Virkeligheden; men, hvis det skulde findes, at de, naar man følger de Regler, som indeholdes i Lovforslaget, ikke kunde faae Erstatning, veed jeg ikke nogen Grund til, at de skulde gaae aldeles frie for Tab, medens det kastedes over paa de øvrige, der kun have havt Korn som Indtægt.

Ordføreren: Udvalgets Forslag er grundet paa den Forudsætning, som forekommer mig at være klar, at der ikke har været nogen Feilregning med Hensyn til det Pengebeløb, der tilkommer dem, der have 4 Skilling pr. Tønde Hartkorn. Det er klart, at den Beregning, der har fundet Sted med Hensyn til Gaardenes Tal og Gaardenes Størrelse, ikke kan berøre Indtægter i de Jurisdictioner eller de Dele af Jurisdictionerne, hvor der er givet et Vederlag af 4 Skilling pr. Tønde Hartkorn, altsaa have de ikke nogen Deel i den Misregning, der har fundet Sted, og det

var altsaa ikke principmæssigt, at de skulde tage Deel i Concurser. Naar man veed, at der var omtrent 320,000 Tønder uprivilligeret Hartkorn i Danmark, saa veed man ogsaa, at 4 Skilling pr. Tønde udgjør cirka 13,000 Rbd. De 15,000 Rbd., der ere bevilgede, ere altsaa mere end tilstrækkelige med Hensyn til den Quotadeel, som kan tilkomme denne Klasse af Embedsmænd. Det forekommer mig hverken principmæssigt eller, med Hensyn til det Indtryk, Sagen kan gjøre, som maa være meget ubehageligt, uønsket, at disse Embedsmænd, hvis Pengeindtægt var uafhængig af den Beregning, der har ledet til en urigtig Ansættelse af Dommerkornets Beløb, skulde tage Deel i Affortningen. Jeg vil iøvrigt troe, at der faktisk ikke vil flyde nogen Affortning deraf; men det er gennem en Dmvet, at man skal udvirke, at de komme til det, der utvivlsomt er deres Ret. Man kunde og tænke sig Fordelingen af Gaardene i Jurisdictionerne, at de bestode af større Gaarde med 8 à 10 Tønder Hartkorn, og de mindre 5 à 6, og da kommer man, ved at tage 4 Skilling pr. Tønde, til et større Beløb, end der kan komme ud ved Gaardenes Tal. Jeg seer ikke, at der er Noget, der taler for, at de skulle deeltage i Tabet. Hvad Simpliciteten angaaer, da vilde den bedst opnaaes, naar man af de bevilgede 15,000 Rbd. tog saa Meget, der tilkom dem efter det Hartkorn, hvorfor der skal ydes Godtgjørelse istedetfor Dommerkornet. At der er Jurisdictioner, hvort der baade blev ydet Dommerkorn in natura og tillige en Pengegodtgjørelse efter Plakaten af 1836, er ganske vist; men det gjør ingen Vanskelighed, thi for den Deel af deres Jurisdictioner, hvor Afgiften er bestemt til 4 Skilling pr. Tønde Hartkorn, faae de Udbetaling, og, hvad den øvrige Deel angaaer, hvor det kommer an paa Gaardenes Antal og Størrelse, faae de den Quotadeel, som de kunne faae ved den Fordeling, Lovudkastet gaaer ud paa.

Justitsministeren: Det er vistnok, at der ikke behøver at have fundet nogen Misregning Sted med Hensyn til den Pengeindtægt, visse Dommere have havt; men man burde da ved at bestemme den hele Erstatningssum være gaaet en anden Vej, hvilket jeg al-